

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M., a.s.**, B. 13, R., IČO: X., právne zastúpeného JUDr. P. Z., advokátom so sídlom T. 115, P. 25, B., proti žalovanému **Úradu pre reguláciu sieťových odvetví**, Bratislava, P.O.BOX 12, Bajkalská 27, 821 07 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0008/2006/P zo dňa 21.10.2005 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 143/2006-38 zo dňa 20.12.2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 143/2006-38 zo dňa 20.12.2007 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením z 20.12.2007 zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie začaté žalobou z 15.2.2006, pretože dospel k záveru, že žalobu podala neoprávnená osoba. Žalobca podľa zistenia krajského súdu nebol účastníkom správneho konania, v zmysle zákona ním ani nemal byť a ani sa ním ako s účastníkom nemalo konať.

Tento svoj záver odôvodnil ustanoveniami zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon č. 276/2001 Z.z.“) a to § 14 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 uvedeného predpisu. V zmysle týchto ustanovení podľa obsahu správneho spisu prebiehalo pred správnym orgánom cenové konanie, ktorého účastníkom bol S., a.s., B.. Rozhodnutie vydané v tomto konaní správny orgán doručil tomuto účastníkovi.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že i keď žalobcovi vznikla povinnosť ich náhrady žalovanému, náhradu nepriznal, pretože žalovanému žiadne nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v lehote odvolanie, v ktorom sa domáhal zrušenia uznesenia a vrátenia veci krajskému súdu na konanie a rozhodnutie o žalobe.

Uviedol, že vzhľadom k tomu, že je žalobca prijatým cenovým rozhodnutím dotknutý bezprostredne v ekonomickej oblasti, pretože podstatnou mierou ovplyvňuje jeho konkurencieschopnosť na relevantnom trhu, je prijaté rozhodnutie spôsobilé privodiť mu priamu ujmu a s tým súvisiacu zmenu právneho postavenia. Na základe tohto je žalobca aktívne legitimovaný pre podanie predmetnej žaloby.

V súvislosti s uvedeným potom žalobca poukázal na ustanovenie § 14 ods. 9 zákona č. 276/2001 Z.z., podľa ktorého sa na cenové konanie vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou oddielov 2 až 4 štvrtej časti a piatej časti, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 14 ods. 1 uvedeného predpisu, t.j. správneho poriadku, je účastníkom konania aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Preto výklad ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo, treba podľa žalobcu podať extenzívne.

V závere oznámil, že s účinnosťou od 15.1.2008 sa obchodné meno žalobcu zmenilo a znie M., a.s..

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu predovšetkým konštatoval, že tvrdenia žalobcu o nutnosti extenzívneho výkladu statusu účastníka cenového konania podľa § 14 zákona č. 276/2001 Z.z. v nadväznosti na § 14 správneho poriadku sú účelové. Znenie § 14 ods. 11 zákona č. 276/2001 Z.z. totiž znamená, že na cenové konanie sa správny poriadok vzťahuje subsidiárne a teda primárne musí žalovaný vychádzať z procesných ustanovení zákona č. 276/2001 Z.z. a tam, kde osobitná procesná úprava chýba, sa využijú príslušné ustanovenia správneho poriadku. Použitiu statusových inštitútov z ust. § 14 ods. 1 správneho poriadku teda bráni ich osobitná právna úprava v zákone č. 276/2001 Z.z..

Preto podľa názoru žalovaného krajský súd správne konštatoval, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou, pretože žalobca nebol účastníkom cenového konania, v zmysle uvedeného zákona ním ani nemal byť a ani sa

s ním ako účastníkom konania nemalo konať. Navrhol preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu námietok odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a keďže dospel k záveru, že je odvolanie neodôvodnené, v zmysle § 219 O.s.p. uznesenie potvrdil.

Žalobca, ako vyplýva z odvolania, sa domáhal svojej účasti v cenovom konaní podľa § 14 zákona č. 276/2001 Z.z. na základe extenzívnejšieho výkladu ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p. v nadväznosti na ust. § 14 ods. 1 správneho poriadku.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Účastníkom konania podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku je zo zákona aj tá osoba, ktorej práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Ide teda o rozhodovanie o právnych pomeroch určitej osoby, ktoré sa môže priamo dotknúť právnej pozície inej osoby. Vždy teda pôjde o situáciu, keď rozhodovanie správneho orgánu môže ovplyvniť právnu pozíciu tejto osoby, t.j. jej hmotnoprávne postavenie bude po vydaní rozhodnutia iné ako pred jeho vydaním. Nestačí teda, že je dotknutý len nepriamo, ekonomicky, nie však právne.

Z uvedeného potom vyplýva, že pokiaľ podľa osobitného zákona (zákon č. 276/2001 Z.z.) je účastníkom cenového konania regulovaný subjekt (ktorému je v súlade s týmto zákonom - udelením licencie, priznané právo na tranzit, rozvod plynu a súčasne uložené povinnosti v zmysle § 13 tohto zákona), je podstatné pre prijatie záveru účastníctva žalobcu v zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku zodpovedať otázku, či sa hmotnoprávne postavenia žalobcu, jeho pozícia odberateľa plynu v zmysle zák. č. 656/2004 Z.z., po vydaní napadnutého rozhodnutia zmení.

Na uvedenú otázku je nutné odpovedať tak, že **právo odberu** žalobcu týmto rozhodnutím dotknuté nebude. Stanovenie výšky tarifnej sadzby a podmienok súvisiacich pri jej uplatňovaní sa tohto práva odberu priamo nedotýka, ale ako sám žalobca uvádza, má na neho ekonomický dopad.

Možnosť zvýhodnenia subjektu s postavením prirodzeného monopolu na úkor ostatných spotrebiteľov napadnutým rozhodnutím, na ktorú v žalobe

žalobca poukazoval, postavenie účastníka žalobcovi v cenovom konaní podľa zákona č. 276/2001 Z.z. nemohla založiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedeného považoval námietky žalobcu voči rozhodnutiu krajského súdu za neopodstatnené. Žalobca nepreukázal, že mu vzniklo právo účasti v konaní podľa § 14 zákona č. 276/2001 Z.z. na základe použitia ust. § 14 ods. 1 správneho poriadku. Krajský súd rozhodol preto správne, ak konanie pre nesplnenie podmienok oprávnenej osoby na podanie žaloby žalobcom zastavil, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 4 posledná veta O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že nepriznal žalovanému ich náhradu, pretože mu v tomto konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 27. marca 2008

JUDr. Anna Elexová v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :